

CHỦ ĐỀ 2: Thẩm Quyền Của Giáo Hội Công Giáo Đối Với Kinh Thánh

1. Truyền thuyết của Giáo Hội cũng có quyền bình như Kinh Thánh về đức tin:

2 Têsalônica 2.15: Lưu ý phần phản diện. Ngoài bản văn Kinh Thánh, còn có những “mạc khải” về thánh truyền không?

Phân tích vấn đề:

Theo Công Đồng Vatican 2 (trang 579), Kinh Thánh là Lời Chúa nói vì được ghi chép lại dưới sự linh ứng của Chúa Thánh Thần, còn Lời Chúa mà Chúa Kitô và Chúa Thánh Thần đã ủy thác cho các tông đồ thì thánh truyền lưu lại toàn vẹn cho những kẻ kế vị các Ngài để nhờ Thần Chân Lý soi sáng, họ trung thành gìn giữ, trình bày và phổ biến qua lời giảng. Do đó, Giáo Hội không chỉ nhờ Thánh Kinh mà biết xác thực những điều mạc khải. Vậy, cả Kinh Thánh và thánh truyền đều phải được tôn kính bằng một tâm tình quý mến và kính trọng như nhau.

Theo Vatican 2 (trang 580): “*Dân Chúa sống đạo sẽ làm giàu thánh truyền nhờ giải thích Lời Chúa. Vậy, mạc khải thành văn là Kinh Thánh, mạc khải bất thành văn là thánh truyền.*”

Giải quyết vấn đề:

Quan điểm tôn kính thánh truyền bất quá là “*lich sử tái diễn*”. Hàng giáo phẩm Do Thái từng vin vào thánh truyền để thêm vào mạc khải thành văn là Cựu Ước. Họ có thể nghĩ là họ đã làm giàu mạc khải, nhưng chính Chúa lại quở trách họ về điều đó (**Mathiô 15.3**).

Giáo Hội Công Giáo thật “*can đảm*” khi nói rằng thánh truyền được lưu lại toàn vẹn. Lưu lại toàn vẹn là lưu lại bao nhiêu thánh truyền? Tại sao Giáo Hội không thể thành lập danh mục các thánh truyền? Linh mục Nguyễn Thế Thuần trong Kerygma 1974, trang 18, có nhận xét: “*Có những điều tín hữu cho là vinh danh Hội Thánh, cho đạo Chúa thì là cái nhục nhã cho Hội Thánh, cho đạo Chúa, thì là cái phá đạo.*” Khi bàn về thánh truyền được thêm vào Kinh Thánh, linh mục Thuần cho ta thấy rằng có những thánh truyền ngày nay biết rõ ra chỉ là truyền ký sai sự thật, điển hình như Kinh Tin Kính. Theo thánh truyền thì điều này được soạn ra bởi 12 vị tông đồ và được soạn ra trong ngày Chúa Thánh Linh hiện xuống. Vào ngày đó, các ngài đầy dẫy Đức Thánh Linh thì nhiệt nồng phùng phùng, phát ngôn các thứ tiếng, đã soạn ra tín điều ấy. Mỗi người đều ứng khẩu và hợp thành lần lượt 12 tín điều ấy. Tín điều ấy được lưu truyền đến Thế Kỷ 15. Kỳ thực, sau khi khảo sát lại tất cả các tín điều, người ta thấy rõ hình thức hiện tại như trong Kinh Tin Kính là thuộc TK thứ 7 và 8 (trang 50, 51 – Kerygma 1974).

Vậy, một thánh truyền đã gắn bó với Giáo Hội trải qua nhiều thế kỷ, nay được biết rõ ra chỉ là truyền kỳ không xác thực. Những thánh truyền khác liệu có toàn vẹn không? Hay nhiều điều cũng chung số phận như thánh truyền trên? Chúa Giêsu phán với Israel xem trọng thánh truyền, rằng: “*Cây nào mà Cha Ta không trồng thì phải nhổ đi.*” (**Mathiô 15.13**).

Sự khải thị của Đức Chúa Trời đã đóng lại trước sự chết của tông đồ cuối cùng là Giô-an với sách Khải Huyền. Tất cả các điều ngụy tạo và các tục lệ thêm vào sự khải thị ấy đều bị Chúa cấm ngặt: **I Côr 3.10-11; I Tim 1.13; 3.16-17; Giuđe 3; Khải 21.18-19**. Xem thêm: **Phục 4.2; 12.32; Châm 30.6**.

- Kinh Thánh cảnh cáo cách nghiêm ngặt không được thay đổi sự khải thị ấy:
I Côr 4.6; Galati 1.6-9; 2 Giăng 9-10.
- Người Công Giáo thì lại tuyệt đối tín phục theo những tục lệ cổ truyền và giáo lý của Giáo Hội thay vì làm theo đúng Kinh Thánh: **Mác 7.6-9, 13**. Cũng xem: **Mathiô 7.21-23; I Samuên 15.22-23; Giăng 14.21, 23, 24; 15.10; I Giăng 2.3-6;; 5.2-3**.

➤ **Kinh Thánh** bao gồm mạc khải, giáo lý, điều răn. Người Công Giáo chỉ dành riêng Kinh Thánh cho hàng giáo phẩm; họ sợ đọc không hiểu, chỉ đi lễ, xưng tội là đủ.

Chúng ta hãy xem qua vài lợi ích của việc xem Kinh Thánh và giá trị của Kinh Thánh:

- Nhờ Kinh Thánh mà nhận biết Đức Chúa Trời một cách rõ ràng: **Giăng 3.21; 5.39, 46; 20.31; Công Vụ 17.11.**
- Lời Chúa có giá trị trường cửu: **Êsai 40.8; Luca 21.33; Thi Thiên 119.89.**
- Lời Chúa làm cho đời sống nên thánh: **Giăng 17.14, 17; I Phiêrô 1.22-25; Thi Thiên 119.105.**
- Cần phải xem Kinh Thánh và làm theo Kinh Thánh: **Mathiô 7.21-23; Thi Thiên 119.9-11; Giôsuê 1.8; Ôsê 8.12; Giăng 12.46-50; Mathiô 12.50.**

2. **Chỉ bậc giáo phẩm mới có thể am hiểu và thông giải Kinh Thánh:**

Phân tích vấn đề:

- Chỉ hàng giáo phẩm mới đủ tư cách giải nghĩa Kinh Thánh, vì các vị ấy đã được Thánh Linh linh ứng, đã nhiều năm nghiên cứu Triết học và Thần học, cho nên các ngài hiểu và giải thích Kinh Thánh cách đúng đắn được.
- **2 Phiêrô 1.20, 21:** Họ nói rằng không một ai được phép hiểu theo ý riêng mình mà phải theo sự thông giải của Giáo Hội.
- Thảm quyền giải kinh của hàng giáo phẩm: **Luca 10.16; Mathiô 28.19-20.**
- Quyền giáo huấn của Giáo Hội: **Giăng 21.25; 2 Giăng 12; 3 Giăng 13-14; 2 Têsalônica 2.15; 3.4, 6.**
- Theo Công Đồng Vatican 2 (Giáo hoàng chung viện 1972, trang 570 & 86): “*Nhiệm vụ chú giải chính thức Lời Chúa chỉ được ký thác cho quyền giáo huấn sống động của Giáo Hội.*” Vậy, quyết định này là quyết định chính thức của Giáo Hội.

Giải quyết vấn đề: Phải chăng Kinh Thánh chỉ viết riêng cho hàng giáo phẩm Công Giáo La Mã?

➤ Kinh Thánh gồm Cựu Ước và Tân Ước: Cựu Ước được hoàn tất rất lâu trước khi có hàng giáo phẩm La Mã. Vậy, trong thời Cựu Ước chẳng lẽ không ai đủ tư cách giải thích Lời Chúa?! Thực tế cho chúng ta thấy việc giải thích Cựu Ước không riêng các thầy thông giáo mà do các tiên tri nữa. Phần nhiều các nhà tiên tri Cựu Ước không thuộc giới tế lễ; họ là quân nhân, nông dân, chăn chiên ...

➤ Đầu Tân Ước, chúng ta thấy có Abôlô, và người Israel ở Bêrê cũng tra cứu Lời Chúa để thẩm tra ngay cả những lời giảng dạy của tông đồ Phaolô có thật đúng Kinh Thánh không (**Công Vụ 18.24-28; 17.10-11**). Abôlô có hiểu Kinh Thánh nhưng chưa nhận Danh Chúa Giêsu Christ chịu báp-têm, chưa từng trải Đức Thánh Linh, chắc chắn không thuộc hàng giáo phẩm tiên khởi.

➤ Giáo Hội Công Giáo vốn rất ưu việt về thánh lễ, bí tích, tổ chức, nhưng về khảo cứu Kinh Thánh rất ít quan tâm. Mãi sau Công Đồng Vatican 2 (năm 1962), Giáo Hội mới chủ trương “*về nguồn*” (trở lại với Kinh Thánh). Do đó, liệu Giáo Hội Công Giáo có đủ tư cách độc quyền về giải nghĩa Kinh Thánh không? Về kiến thức Triết học và Thần học, từ nhiều thế kỷ qua, các nhà chuyên khảo Kinh Thánh của Tin Lành, Chính Thống Giáo đã tiến rất xa. Về Thánh Linh linh ứng, cả ba giáo hội đều quan tâm, nhưng Giáo Hội Công Giáo tương đối ít quan tâm. Số sách viết về Thánh Thần chỉ một vài % đối với số sách viết về Trinh Nữ Maria. Ít chú trọng đến Thánh Thần, vì vậy nếu ngay bây giờ bạn thử hỏi một số tu sĩ thì mấy người tức thì có thể giải bày cho bạn biết về các danh hiệu, biểu tượng, phẩm vị của Thánh Thần; còn về mấy mươi loại công việc của Thánh Thần với Hội Thánh, với người ngoại, với giáo hữu?!

Hiện nay, trong Giáo Hội Công Giáo có phong trào Thánh Linh thì phong trào này vốn chịu ảnh hưởng của Tin Lành Ngũ Tuần. Tuy nhiên, chỉ tạo được ảnh hưởng rất khiêm nhường trong Giáo Hội Công Giáo (trích: “*Đổi mới trong thần khí*” của Đinh Khắc Tiệp, từ sách Phong Trào Hiện Xuống). Vậy, rất ít quan tâm đến Thánh Thần, liệu Thánh Thần có dành độc quyền linh ứng cho Giáo Hội Công Giáo không?

➤ Theo **II Timôthê 3.15:** Khi còn thơ ấu, Timôthê đã biết Kinh Thánh. Người Israel vốn sốt sắng dạy Kinh Thánh cho con cái: **Phục 6.5-9.**

➤ **Mathiô 11.25**: Chúa tỏ sự mâu nhiệm cho con trẻ. Như một nhà thần học đã nói tính chất lời giáo huấn của Chúa Giêsu vừa đơn sơ vừa sâu sắc, khiến người bình dân say mê và các học giả uyên bác phải ngạc nhiên và thán phục.

➤ Chúa Giêsu bảo vệ Lời Ngài qua bao biến cố, chúng ta là con cái Ngài thì cần phải hiểu biết ý Ngài như con cái cần biết rõ di chúc của cha. Chúa đã trách dân Israel: **Ôsê 8.12**. Chính vì không quan tâm đến Lời Chúa, dân Israel đã bị diệt: **Ôsê 4.6**.

➤ Giáo Hội Công Giáo thời Trung Cổ đã xa rời Lời Chúa, gây nên vô số tệ đoan. Theo **Thánh Vinh 119.105**, do thiếu ánh sáng nên Giáo Hội đi trong đêm dài Trung Cổ là tự nhiên. Trái lại, đọc Kinh Thánh sẽ nhận được phước: **Giôsuê 1.8; Khải 1.3**.

➤ Bà Êva chỉ nhớ mại mại Lời Chúa nên mắc mưu Satan, làm di hại đến hậu tự là cả nhân loại. Chúa Giêsu đã sử dụng gươm của Thánh Linh là Lời Đức Chúa Trời để thắng Satan: **Êphêsô 6.18; Mathiô 4.7, 10**.

➤ Chúa viết Kinh Thánh để dạy cho mỗi người chúng ta thì Ngài sẽ dạy sao cho chúng ta hiểu chứ. Như vậy, chẳng những mọi người có thể nhờ Chúa để hiểu Kinh Thánh, mà còn có bốn phận học hỏi Kinh Thánh để có thể am hiểu và dạy bảo cho người khác nữa: **2 Timôthê 3.15-16; I Côr 2.10-16; Công Vụ 17.11; Mathiô 11.25; 2 Phierô 1.20-21; Công Vụ 8.35; 18.24, 25, 28; Êphêsô 3.1-5; I Phierô 3.15; I Côr 10.15; Thi Thiên 1.1-3**.

➤ Mọi sự dạy dỗ phải phù hợp với Kinh Thánh: **2 Cor 2.17; 4.2; Phuc 18.20; Giêrêmi 5.31; 14.14; Êsai 29.9-13**.

➤ Nếu mỗi người trong chúng ta biết giấu Lời Chúa trong lòng sẽ không phạm tội (**Thi Thiên 119.9, 11**). Tóm lại, Lời Chúa là cần yếu, là hạnh phước cho mỗi chúng ta.

3. Có Giáo Hội mới có Kinh Thánh, chính Giáo Hội đã quyết định kinh điển của Kinh Thánh. Vậy, chúng ta phải nghe theo Kinh Thánh và cũng phải vâng lời Giáo Hội như nhau.

Kinh Thánh là Lời Đức Chúa Trời, đã ảnh hưởng sâu đậm trong lòng của Hội Thánh. Đến Công Đồng Carthage (397 SC), công đồng này có đề cập đến 27 quyển Tân Ước (Thánh Kinh Lược Khảo, trang 1110). Lời Chúa là lời sống và linh nghiệm, là Lời có thẩm quyền (**Hêbrô 4.12; 2 Phierô 1.21**) – không vì tổ chức Giáo Hội mà không có thẩm quyền. Giáo Hội tiếp nhận, vâng theo Lời Chúa, Giáo Hội không thể tạo nên uy quyền Lời Chúa. Thánh Kinh Cựu Ước đã hoàn tất trước khi có Giáo Hội Công Giáo nhiều thế kỷ, chẳng lẽ Cựu Ước không có thẩm quyền sao? – **Giăng 5.39; Luca 24.27** (“*Kinh Thánh không thể bỏ được*”). Nếu Giáo Hội Do Thái cũng lý luận theo cách ấy thì tại sao Hội Thánh đầu tiên không vâng theo Do Thái Giáo?!

Đương thời Phêrô, các thánh thư của Phaolô đã được nhận là Kinh Thánh (**2 Phierô 3.15-16**). Vậy, không phải nhờ Công Đồng mà có Kinh Thánh như ngày nay người ta đã nói.

Tổ chức Giáo Hội mang Danh Chúa Giêsu ngày nay ít nữa có ba hình thức: (1) Tin Lành (Hội Thánh tiên khởi), (2) Chính Thống Giáo, (3) Công Giáo La Mã. Lịch sử cho biết, dầu nhiều lần nhơn Danh Chúa mà nói và làm, nhưng tổ chức của ba Giáo Hội cũng thỉnh thoảng có những điều sai. Tổ chức Giáo Hội không vô ngộ luôn luôn, trong khi Kinh Thánh là Lời Vô Ngộ (không sai lầm). Vậy, chúng ta phải vâng lời Đức Chúa Trời hơn vâng lời người ta (**Công Vụ 5.29**).

4. Kinh Thánh đã được viết xong gần 2.000 năm nên một số điểm trong Kinh Thánh ngày nay không còn hợp thời, vì xã hội cứ biến đổi không ngừng. Để hợp thời, Chúa Thánh Thần hướng dẫn Giáo Hội qua hàng giáo phẩm (Luca 10.16) để đạo Chúa luôn luôn sống động.

➤ Nói như bạn thì phải chẳng Giáo Hội Công Giáo vừa về nguồn và vừa xa nguồn, vừa làm theo Lời Chúa và vừa làm theo thế tục (“*đi giẹo hai bên*”: **I Các Vua 18.21**)?!

Theo bạn thì điều gì của Kinh Thánh không hợp thời? Bạn đã biết đầy đủ những điều ấy chưa? Bạn đã đọc kỹ Kinh Thánh từ đầu đến cuối lần nào chưa để đi đến phê phán ấy?

➤ Người Công Giáo thường trả lời rằng, để hợp thời, Giáo Hội thường thay đổi luật hôn phối, cho phép lay bàn thờ, thấp nhang, ăn đồ cúng... Vậy, chúng ta hãy thử suy nghĩ một vài vấn đề:

1) Vấn đề ly dị: Giáo Hội Công Giáo không chủ trương chấp nhận sự ly dị dù 1 trong 2 người đã phản bội và ngoại tình. Kinh Thánh dạy rằng: **Mathiơ 5.32; 19.9**. So với Kinh Thánh, điều luật buộc của Giáo Hội thật là “*vượt quá Lời đã chép*” (**I Côrinhtô 4.6**), một luật lệ hết sức lỗi thời và nghiêm khắc một cách vô lý.

2) Việc Giáo Hội cho phép giáo dân thấp nhang, ăn đồ cúng: Tại Việt Nam, tục lệ này ảnh hưởng của Trung Hoa. Qua Cách Mạng Văn Hóa, việc này đã bị dẹp bỏ, ấy vậy mà Giáo Hội chủ trương nhận vào cái người ta đã bỏ đi. Việc thêm vào các nghi lễ trên, chúng ta chẳng thấy có chi là mới mẻ, hợp thời, vì nguồn gốc việc này đã có từ ngàn xưa ở bên Tàu theo Lão giáo và Khổng giáo. Trái lại, rất nhiều nghi lễ khác còn rất không hợp thời. Điển hình như nghi thức quỳ gối hôn nhẫn giám mục hay giáo hoàng. So với Tân Ước: **Công Vụ 10.25-26; Khải 19.10; 22.8-9**. Chúa Giêsu ngồi chung bàn tiệc với những người bình dân, còn để tiếp đón một vị linh mục dùng bữa tại nhà theo đúng nghi lễ, giáo dân phải có chén hầu, chén hạ.

Những điển hình trên cho chúng ta thấy rất nhiều điều Giáo Hội đem theo thói tục trần gian vào: **Giêrêmi 10.2; Phuc 12.4** – đã không làm cho mình tốt hơn (**I Côrinhtô 11.17**).

Những người biệt phái, những nhà tư tế cũng từng chủ trương tương tự (để hợp thời) nên bị Chúa Giêsu quở trách: **Mathiơ 15.6-9; Mác 7.6-9**. Chúa Giêsu tiên tri về Giáo Hội, về lịch sử loài người chẳng những đến ngày tận thế mà còn đến thế giới tương lai, Chúa nhìn thấu suốt mọi sự; vậy, nếu cần phải hợp mỗi thời thì Chúa đã dặn biểu.

Kinh Thánh rất hợp thời trong chiều hướng tốt, nhưng trong khía cạnh hư hoại của thế gian, nhiều điều Chúa muốn Hội Thánh phải phân rẽ (**2 Côrinhtô 6.14 – 7.1**). Đời sống Chúa Giêsu trong nhân giới của người thời nay vừa rất hợp thời vừa không hợp thời, nhưng Chúa Giêsu sống chỉ hợp ý Cha mà thôi. Hơn nữa, Lời Chúa là đời đời: **Êsai 40.6-8; I Phierơ 1.24-25**.